

СЬОГОДНІ ПОПЕРЕДУ

Підбито підсумки обласного соціалістичного змагання молодих допрок за перше півріччя, присвяченого 70-річчю Великого Жовтня. Як видно з показників, наведених нижче, лідерам вдалося утримати провідні позиції. І секрети високої продуктивності корів у закріплених за ними групах, прості: раціональна годівля, достаток зелених кормів, утримання худоби в літніх таборах.

З'явилися серед правофлангових і нові імена. Вони вже за півріччя мають чи наближаються до двохтисячних надобів. А це означає, що молоді доярки при хорошій роботі в майбутньому можуть сягнути заповітного п'ятитисячного рубежу.

Отже, сьогодні попереду:

Світлана Меліщенко з колгоспу імені Катерини Ульянівського району, яка надобила по 2754 кілограми молока на корову.

Надія Животовська з колгоспу імені Шевченка Ульянівського району — 2588.

Ольга Крива з колгоспу імені Шевченка Ульянівського району — 2511.

Світлана Брунь з колгоспу «Мир» Гайворонського району — 2236.

Надія Дідусенко з колгоспу «Росія» Онуфріївського району — 2170.

Валентина Шацло з колгоспу імені XXV з'їзду КПРС Онуфріївського району — 2164.

Валентина Басиста з колгоспу імені Фрунзе Кіровоградського району — 2139.

Валентина Мельник з колгоспу імені Ульянова Кіровоградського району — 2033.

Світлана Єфимська з колгоспу «Дружба» Петрівського району — 2009.
Раїса Хваста з колгоспу імені Шевченка Новгородківського району — 1910.

Серафима Королько з колгоспу імені Ульянова Кіровоградського району — 1903.

Світлана Залозіло з колгоспу «Шлях Леніна» Онуфріївського району — 1903.

Світлана Хижняк з колгоспу «Первомай» Мадонського району — 1840.

ЛЮЦЕРНОВЕ поле — відразу за Семенастим. Варто лише аїхати з центральної сільської вулиці, поминути ферму і дістатися до лісосмуги. А там польова дорога вже сама заведе в царство буйних трав і запаморочливих запахів свіжоскошеного сіна. А ще — на робоче місце багатьох молодих кормодобувників колгоспу «Ленінський шлях».

В одному з попередніх номерів газети ми вже розповідали, що всього обставин господарство опинилося в скрутному становищі із заготовкою кормів для громадського тваринництва. Річ у тім, що свого часу, формуючи сівозміни, агрономічна служба майже не звертала уваги на посіви багаторічних трав. Під них відводились площі здалека не найкращими попередниками, часто по кілька років використовувалися малопродуктивні поля. Ось чому молоді керівники, які очолили господарство нещодавно, задля підтримання по-

Шанс відзначитись

Він є у кожного, хто працює наполегливо, творчо

трібного кормового балансу, вирішили підсіяти більшість площ люцерни ячменем. Відповідно, чекаючи доки той викине колос, припізилися з початком косовиці.

— Кращими строкими для збирання пожертували свідомо, — пояснює агроном І. Ф. Михличенко. — Зате матимемо повноцінний фураж.

З ним погоджується секретар парткому С. Ю. Кутюк, не забуваючи додати, що, мовляв, якість якостю, а не треба забувати й про майбутній урожай. Зрозуміло: від оперативності сінозбирання залежатиме багато, зокрема — встигне піднятися люцерна для повноцінного другого укосу чи ні.

Нині всі трави в господарстві вже скошено. Залишилося лише звести

заскиртувати сіно з останніх 29 гектарів. За цією роботою ми застали ком-

сомольсько-молодіжну кормодобувну ланку, очолювану бригадиром тракторної бригади № 2 Миколою Кривошеєю. Молодий керівник сам немало попрацював за кермом трактора, знає всі тонкощі виконуваних операцій. А тому не просто підкажує товаришам, що і як

тор Олександр Горбенко скиртккладом ПФ-1,5 оперативо вкладав сіно в скирту. І знову поспішали Леонід Донченко та

КОРМИ-ТУРБОТА КОМСОМОЛЬСЬКА!

робити, контролює їх, а час від часу і сам береться до діла. Подає скиртккладом сіно на причепи. — За годину-другу, думаю, впраємося, — запевняє Микола секретаря парткому. — А далі перейдемо на еспарцет. Коли з хлопців можна відзначити? — перепитує. — Усіх, хто тут працює. Так, так, не дивуйтеся. І Микола Шпак та Василь Микно, і Толя Іщенко переміщують норми. А ферму безперебійно забезпечують зеленою масою Олександр Худорба та Петро Повар.

Побували ми того дня і на кормовому дворі господарства. Там теж кипіла робота. Через кожні десять-дванадцять хвилин прибував до сіносковища трактор чи автомобіль з сухою масою. Механіза-

Віктор Линник, їхні товариші з автогаража у поле.

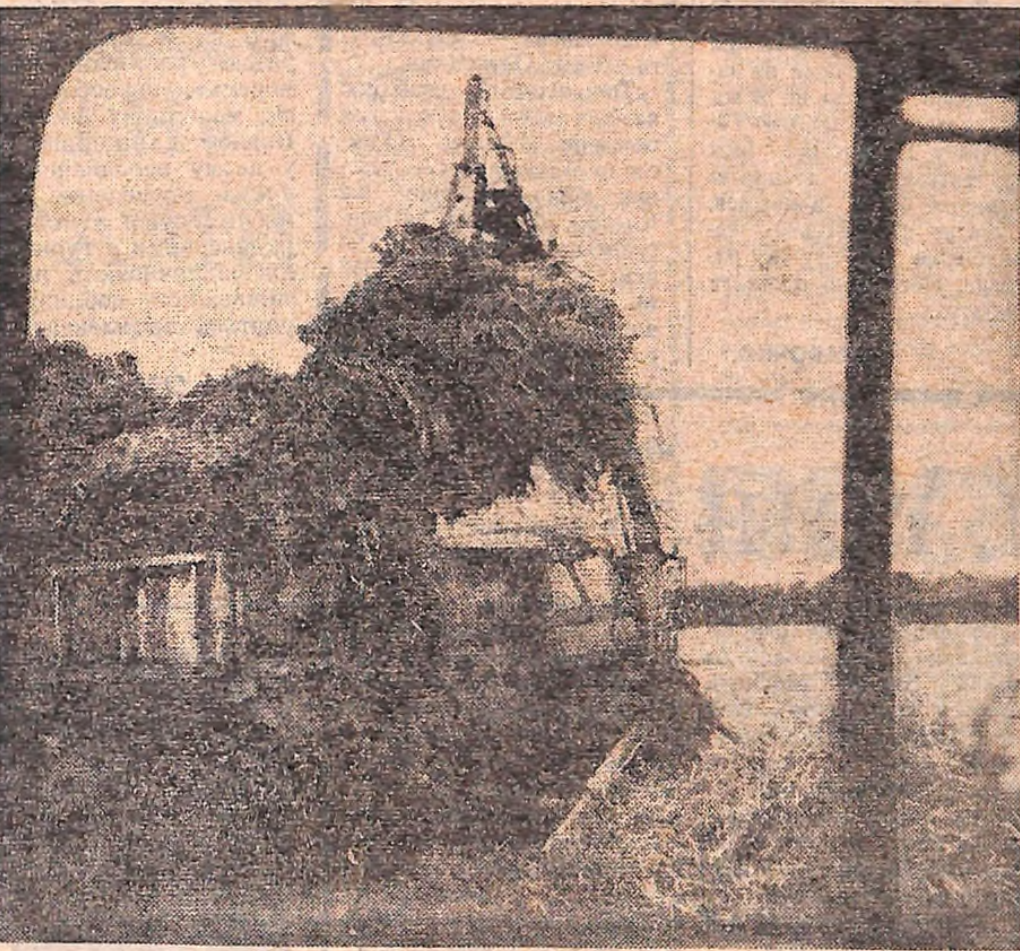
— Хлопці підганяти не доводиться, — підсумував усе побачене С. Ю. Кутюк. — Для них сінозбирання — нагода проявити себе в ділі. Відчується й чимала організаційська робота, проведена комітетом комсомолу.

У дві зміни працює в Семенастому АВМ. Машинист цього агрегата Олексій Мусик повідомив, що вже виготовлено понад 130 тонн вітамінного трав'яного борошна.

Наш кор.

На знімку: минає кілька хвилин і черговий візоз з сіном буде доставлено на кормовий двір; з хорощим настроєм працює водій Анатолій ІЩЕНКО. Молодий комуніст — секретар правофлангових соціалістичного змагання нормодобувників.

Фото В. ГРИБА.

Ніхто не залишився осторонь

Скошена кілька днів тому зелена маса багаторічних трав швидко підсихала. Роботи по скиртуванню починалися зранку й тривали до пізнього вечора. Вони одночасно велися на обох відділках господарства. А коли скиртування було в розпалі, рантрово пішов дощ. Тому довелося знімати й досушувати верхні шари сіна. Треба було впоратися з цим в стислі строки.

— Припізилися нині сінокіє. У попередній році починали його, як правило, на початку

червня, — розповідає секретар парткому колгоспу «Іскра» Н. Р. Бєсага. — Тепер співпали роботи по догляду за просапними й сінозготівля. Отож і вирішили ми створити ударний кормозаготівельний загін із спеціалістів господарства. Байдужих до заготівлі кормів у господарстві не виявлялося. Поруч з комуністами В. І. Черновим, М. О. Бондаренком, О. М. Качановим, О. Г. Горілієм, кандидатом в члени КПРС М. Д. Молішом, депутатом районної Ради народних депутатів В. І. Шуль-

гою працювали безпартійні М. С. Дольський, В. Міняйло та інші.

...Сонце палить нещадно. А В. І. Шульга вправно працює на скиртккладі. Не відстає від нього й В. Ф. Міняйло. І щодня в сховище лягає не менше 50—60 тонн сіна.

Витираючи піт з чола, В. І. Шульга пояснює:

— Оце вже лягнуть останні тони першого укоса. А всього в сховища закладено понад 400 тонн сіна.

Добре організували роботи і на другому відділку. Там старіються В. І. Тканов, М. С. Ан-

дрієнко, О. М. Савенко, М. А. Бєсєко.

Здалеку видно, як працює АВМ. До нього швидко підїждже навантажений зеленою масою автомобіль. Секретар парткому Наталя Романівна Бєсага не без гордості підкреслює:

— То комсомолець Микола Сульжук підвозить зелену масу. Він — депутат обласної Ради, працює завжди на совієстві. На честь святого радянської молоді вийшов переможцем соціалістичного змагання. За успіхи в роботі хлопця нагороджено грамотою райкому комсомолу та цінним подарунком.

А. РИБАК.

Новгородківський район.

ПІШЛО СІНО

Кілька комсомольсько-молодіжних механізованих тракторних районів підтримали ініціативу новоукраїнців і активно включилися в ударний обласний двомісячний заготівлі кормів. Тон у соціалістичному змаганні задає колектив Василів Маринича з колгоспу імені Мічуріна. Щодня при нормі 8 гектарів літнотривого трактором МТЗ-80 в агрегаті з прес-підбирачем затиляє по 8—11 гектарів багаторічних трав. Відвозять сіно комсомольці Микола Немченко та Василь Федюк. Усього за тиждень злітка зібрала траву на 116 гектарів.

А в колгоспі імені XX з'їзду КПРС найкраще працює ІММ Василь Трузіна. Молоді кормодобувники цього колективу заготовляють сіно на 100 гектарів.

В. КРИВОРУЧКО, інструктор Новоміргородського району комсомолу.

Студентські деканати на перехресті думок

ЩЕ НЕДАВНО МИ ПРО НИХ ЩОГО НЕ ЧУЛИ. А СЬОГОДНІ СТУДЕНТСЬКІ ДЕКАНАТИ ІСНУЮТЬ. АЛЕ ОСКІЛЬКИ ЦЕ ЯВИЩЕ НОВЕ, МИ ПОПРОСИЛИ ПОДІЛИТИСЯ СВОЇМИ ДУМКАМИ З ЦЬОГО ПРИВОДУ КІЛЬКОХ ВИКЛАДАЧІВ І СТУДЕНТІВ ПЕДІНСТИТУТУ.

1. ДУМКА ДЕКАНА

Декан філологічного факультету педінституту

Л. Г. ПОКАЗЄЄВА:

— Ідея виникнення студентських деканатів зв'язана з необхідністю студентського самоуправління. Особливо актуальна вона для великих факультетів, таких, як наш філфак, на якому вчиться 786 студентів, тобто 33 академічні групи, а в новому навчальному році їх буде 37. Випускаємо в академічних групах, набираємо 10.

КОР.: В чому ж суть студентських деканатів? **Л. Г.:** Коротко це можна сформулювати так: у необхідності відмовитися від регламентування кожного кроку студентів, привчати їх до самостійності. На старших курсах ми відмовляємося від системи кураторства.

КОР.: Це дуже своєчасно, адже ми звикли до того, що молоді вчителі приходять у школу і ними самими же треба керувати. До речі, про це ми говорили на сторінках газети з викладачем інституту В. Є. Папченком і студентами-філологами. Деякі вчителі ображались, писали, що ми їх дискредитуємо.

Л. Г.: Для мене безсумнівно: необхідно готувати студента до великого життя, даючи йому не тільки академічні знання. В інституті йде активізація студентських організацій. Наприклад, заселенням гуртожитку № 2 повністю займається студентська рада на чолі з Сергієм Горошком, студентом 2 курсу філфаку. Студрада вирішує всі проблеми, зв'язані з побутом, дозвіллям студентів.

2. ДУМКА ГРОМАДСЬКОГО ДЕКАНА

Отже, декан філологічного факультету не боїться «конкуренції», передаючи частину своєї влади громадському декану. На філфаці студентський деканат очолює студентка 23-ї групи Ельза Мержана. Вона староста цієї групи, яка на філологічному факультеті визнана найорганізованішою. У Ельзи чимало обов'язків у своїй групі, але тепер вона ще й декан.

КОР.: Справившись? **Е. М.:** Повинна справитися. Не треба думати, що роль декана дає мені якісь особливі права. Я очолюю бюро старост. Функції деканата у тому, щоб налагодити успіш-

ність, відвідування. Необхідно, щоб старости користувалися великим авторитетом, якого вони не мають.

КОР.: Ельзо, багатьох студентів непокоїть, що студентський деканат розподілятиме стипендії.

Е. М.: Даремно непокоїть. Кожний отримає те, що заслуговує. Як це відбуватиметься? Після кожної сесії старости здаватимуть у деканат відомості і, вже виходячи з цього, студентський деканат розподілятиме стипендії. Якщо потрібно стипендію зняти (багато пропусків лекцій без поважних причин), її зніматимуть.

Скажу відверто, я ще не зовсім чітко уявляю всі свої функції і обов'язки, тобто теоретично я їх знаю, але ж тільки на практиці можна переконатися у справедливості тієї чи іншої теорії. Наш деканат тільки виник, досвіду бракує, ось у новому навчальному році давайте повернемося до нашої розмови.

3. ДУМКА КОМСОРГА

філологічного факультету

Інгі СЛІПЧЕНКО:

— Гадаєте, студентський деканат посягне на ваші права? Зовсім ні. Я хочу підтримати Лідію Георгіївну Показєєву: ідея студентських деканатів повинна була з'явитися. Сучасне студентське середовище ще дуже пасивне. Необхідно оживити роботу...

В. ЛЕВЧОКО.

У КИРОВОГРАДСЬКОМУ будівельному технікумі створено журналістський гурток. Викладачі, учні охоче відвідують його. Час від часу на сторінках «Аудиторії» ми будемо знайомити наших читачів з публікаціями учасників гуртка, які розповідають про життя, події їхнього навчального закладу. Керує гуртком викладач технікуму М. Д. Константиновська. Сьогодні ми вміщуємо її замітку.

...І ДІЄ

Якщо сказати просто, що при Кіровоградському будівельному технікумі існує первинна організація книголюбів, то це буде не зовсім правильно. Бо завдяки голові організації, викладачеві російської літератури О. Л. Мальованій, вона діє, працює.

Так, традиційними стали зустрічі з мисленими постами В. Гоголем і Ю. Камінським, зі славними людьми нашого міста — першими комсомольцями, учасниками Великої Вітчизняної війни, ветеранами технікуму.

Взагалі, тема патріотичного виховання лишається провідною. Згадати хоча б літературну радіопередачу «Поєзія періоду Великої Вітчизняної війни», або вечір «Обеліски не мовчать».

Вони займаються студентами, бо були підготовлені людиною небайдужою, зацікавленою. Зустріч студентів з членами Спілки письменників СРСР О. М. Матійком і П. Ю. Шабатиним — теж заслуга Лідії Олександрівни.

Такі зустрічі необхідні як для поетів, так і для слухачів. Адже Олександр Михайлович — учасник війни. Воював під Києвом, був на Ленінградському фронті, а Перемогу зустрів у Берліні. **М. КОНСТАНТИНОВСЬКА,** викладач Кіровоградського будівельного технікуму.

РОБІТНИЧА ГАРАНТІЯ

У ході підготовки до 70-річчя Великого Жовтня бригада імені Леніна Толбухінського швейного комбінату «Орлов» активно включилася в змагання під девізом «Робітничу гарантію високою темпом і якістю одягу для Радянського Союзу».

Правофлангові цього трудового суперництва Бела Антонова та Руска Іванова оланували по кілька операцій і тепер охоче діляться своїм досвідом з підшефними молодими швачками-мотористками. «Естафета» в надійних руках — так оцінюють на комбінаті доробок робітниць, які складають половину бригади і стараються, щоб річний план виконати на два місяці раніше запланованого.

ЗАПРОШУЄ КАФЕ-КОНДИТЕРСЬКА

Гостинно відкрила свої двері оновлене молодіжне кафе-кондитерська в селі Болгареве. Це дітище сільської комсомольської організації, члени якої власними силами створили всі умови для культурного відпочинку молодих трудявників. Тут, у затишному залі мало не щодня відбуваються зустрічі із спеціалістами, письменниками, артистами, проводяться диспроєкції та дискотеки.

Неподалік від Болгарєвого на морському узбережжі — ресторан «Чорноморець», переобладнаний під молодіжну дискотеку. Планом на іншій рік у ньому передбачено, зокрема, проведення дружніх зустрічей з молодими радянськими туристами, які відпочивають на розташованих поблизу курортних комплексах.

ПІД ЗНАКОМ ДРУЖБИ

У фойє культурно-інформаційного центру ку-

рортного містечка Албей на Толбухінського округу увагу численних туристів привернула виставка живопису та графіки молодих художників з міста Стара Загора Борислава Георгієва і Недялко Абаджієва. Виставка була приурочена проведенню традиційних «Днів болгарської культури». Обидва художники — не поважає в мистецтві. Їхні твори експонувалися на національних, регіональних і окружних виставках.

Під час «Днів болгарської культури» представники Толбухінського округного клубу художньо-творчої інтелігенції провели зустрічі радянської та болгарської молоді, на яких обговорювалися актуальні питання розвитку соціалістичної культури в обох братніх країнах.

«НАША ВИХОВАНКА»

Так з гордістю назвали в професійно-технічному автотранспортному училищі Сільвію Недкову, коли побачили її портрет на першій сторінці окружної газети. Лише другий рік після випускних екзаменів працює вона водієм мотора у виробничому об'єднанні «Благоустрій і комунальне господарство», а вже добивається успіхів змагання «Кращий за професією».

Відзначилася Сільвія Недкова, працюючи на спорудженні корпусу нового технічного училища імені Любена Каравелова, готелю «Добротна», міських підземних переходів та на інших об'єктах, тому й користується дівчина повагою в трудовому колективі.

Добірку за матеріалами Толбухінської округної газети «Добруджанська трибуна» підготував Н. ДОБРИН.

ФОТОКОНКУРС «МК»

АУТСАЙДЕР.

Фото Г. КОШКА.

Невмирущий гімн

«Продовжуючи священну справу, розпочату Шевченком, — писав Герой Соціалістичної Праці Олександр Гончар, — Франко своєю творчістю виявив нашу літературу на широку дорогу, утвердивши за нею славу літератури справді народної, до кінця вірної демократичним революційно-визвольним ідеям».

Так, Іван Якович як письменник-реаліст був тісно зв'язаний з передовою думкою в Росії, з ідеями російських революційних демократів. Найвидатніша поетична збірка «3 вершин і низин» поряд з «Кобзарем» Т. Шевченка стала цілою епохою в українській літературі.

Відкривається вона геніальним віршем «Гімн» («Вічний революціонер»), що створювався Франком під час тримісячного перебування у колодійській в'язниці 1880 року. Арешт письменника став для нього великою політичною школою: він наполегливо вивчав і активно пропагував твори Маркса й Енгельса, підкреслював здатність нових борців підняти мільйонні маси на боротьбу за краще майбуття. У в'язниці поет написав кілька поезій, найпрекраснішою з яких став

«Вічний революціонер», Глибоко ідейні, насичені соціальними мотивами, сповнені полум'яного пафосу, революційної боротьби за народне щастя.

Яскравими і різноманітними образами засобами Іван Франко передає титанічну силу, незламність, стійкість, рішучість свого літературного героя — вічного революціонера.

Не дивно, що урочистий український гімн на честь революційної ідеї глибоко схвилював основоположника української класичної музики, великого друга й однодумця Франка М. В. Лисенка, який 1905 року поклав його на музику. Микола Віталійович перебував під помітним впливом революційного піднесення, що й позначилося на музиці.

Син композитора — Остап Миколайович — якось згадував: «Весь день батько провів на саотій улюбленій галявині і повернувся додому пізно, коли вже всі зібравшись на ганку. Привітавшись, він збуджено почав ходити по тісному ганку. Всім здавалось, що він приніс якісь особливі політичні новини (тільки ними й жили в ті грозні дні), і з нетерпінням чекали по-

чатку розповіді. Несподівано для всіх Микола Віталійович підійшов до росяля, раучко відкинув кришку, ударив по клавішам. Звуки все міцнішали, росли, били на сполох. Ніколи раніше не чули ми нічого подібного, спочатку не розуміли, що саме грав батько. Та ось в мелодію вплелися слова:

Вічний революціонер — Дух, що тіло рве до бою,

Рве за поступ, щастя й волю,

Він живе, він ще не амер.

Недовзі гімн волелюбних трударів потрапляє до Чернівців та Львова, поступово поширюючись по всій Західній Україні. Ставши в один ряд з «Інтернаціоналом», «Варшав'якою», «Червоним прапором» та іншими піснями бойової слави, «Вічний революціонер» закликав на боротьбу з ненависним царським режимом всіх трудящих нашої країни, був активним учасником численних барикадних боїв, мітингів, демонстрацій, мажок, надійно закріпившись у пісенно-революційному арсеналі пролетаріату. На повний голос звучав бойовий марш і в дні Великої Жовтневої соціалістичної революції, утверд-

жуючи стійкість, незламність, мужність, безсмертя:

Ні полівські тортури, Ні тюремні царські мурі,

Ані війська муштровані, Ні гермати лаштовані, Ні шпінське ремесло В гріб його ще не звелі!

Твір палко закликає мільйонні маси:

Не ридать, а добувати, Хоч синам, як не собі Кращу долю

в боротьбі.

Заключна частина «Гімну» — віра і впевненість у неминучій перемозі:

Покотилася лавина... І де в світі тая сила, Щоб в бігу її спинила, Щоб згасила,

мов огонь, Розвидняючись день!

«Вічний революціонер» Франка - Лисенка став справжнім дороговказом для наступних поколінь митців у створенні радянських пісень-маршів, пісень-гімнів, творів з різноманітним громадянським спрямуванням. Ставши вже давно народною революційною піснею, «Вічний революціонер» не один десяток років закликає трудящих усіх країн до повалення експлуататорського ладу, виховує народи в дусі патріотизму й відданості революційним ідеалам.

В. СЛЮСАР, М. Світловодськ.

СЛУЖБА ДНІ І НОЧІ

ЧЕРГОВИЙ

Кожного дня о дев'ятій ранку в кабінеті начальника райвідділу чути: — Чергування по РВВС прийняв...

Ці слова вже багато років промовляє черговий Кіровоградського районного відділу внутрішніх справ м. Кіровограда майор міліції А. П. Статовський. У його послужному списку майже два десятиріччя бездоганної служби в ім'я спокою радянських людей.

Прийняв чергування — це означає, що прийняв на себе багато обов'язків, багато турбот і тривоги.

...З кафе «Червона рута» зателефонували: бійка! А. П. Статовський негайно направив туди старшого оперуповноваженого карного розшуку капітана міліції С. М. Басистого і автопатруль. Хуліган Та-

тарчук був затриманий на місці пригоди.

В Анаполія Петровича не буває великих чи малих справ на чергуванні. На всі повідомлення, сигнали, що надходять, він та його помічники в черговій частині реагують однаково — оперативно, чітко й конкретно.

З вулиці Бєляєва повідомили: «Відкрито дверцята автомашини «Москвич» — схоже на спробу її угону». І знову він направляє туди старшого оперуповноваженого карного розшуку майора міліції Ю. В. Волобоєва. Виявилось, що неуважний власник мало того що залишив автомашину без нагляду вночі, — він, поспішаючи, забув її закрити.

Та ось дуже тривожні дзвінки: на вулиці Па-

цаєва квартирна крадіжка, на вулиці Чапаєва біля будинку № 64 діти виявили артилерійський снаряд...

Обличчя майора комуніста А. П. Статовського напружене: цей «німий свідок минулої війни» може заговорити в будь-яку хвилину.

Черговий максимально зібраний і організований. Без зайвої метушні, спокійно і впевнено віддає команди: оперативній групі — виїхати на розслідування крадіжки, решті співробітників оточити місце знаходження смертельного вантажу, обстежити прилеглу територію та вжити інших заходів застереження. А тим часом старшина міліції А. Е. Даниєлиш повідомляє про знахідку у міськійськомат.

Такі будні.

М. СИНЕОК,
дільничний інспектор Кіровоградського райвідділу внутрішніх справ м. Кіровограда.

ЛИСТ ПОКЛИКАВ У ДОРОГУ

Слово скаржникам. Ко- жухар, Яценко, Дузенко: «При колишньому заві- дуючому Копанським сіль- ським клубом О. Палуш- няку ніякої роботи в клубі не велося, не було дис- ципліни, зате були по- стійні пиятики. Завідую- чий відділом культури В. З. Туз направив нам іншого заавідувачом — В. З. Ловчука. Такого ж само- го, як і попередній.

Він працює другий мі- сяць, із клубною робо- тою не знайомий, на ін- струментах не вміє грати, гуртків не організовує. На роботу з'являється в

не зробив цього. Де він зараз — не знаю. Дохр- дили до мене сигнали про випивки, неспорядки в клубі. Давіч я з ним бесі- дував, він визнавав свою вину, обіцяв виправитися, коч і зауважував, що «су- хого закону», мовляв, не- має.

Влаштував Ловчук так звану дискотеку, яка за північ кінчалася. Та й що то за дискотека — по- фарбували кілька лампо- чок в різний колір — хі- бач це світломузика? За- просив якомсь виступити в нашому клубі учасників

стані справді нема. Не- має й актів експертизи залишків рідини в чарці, що в «замкненому» ли- ше на цвях кабінеті заві- дуючого стояла поряд з недоїдками й недокурка- ми. Л. Г. Орел сверджу- вала, що і в чарці, і по- рожній трилтровій банці раніше була закуска. Та якби такого акта з учас- тою свідків пияцтва Лов- чука свого часу склали, то не довелося б писати до редакції. На роботу зав- клубом чомусь всі за- кривають очі.

Звичайно, за якихось два місяці новий молодий завідуючий, будь він три- чі фавівець, не зміг би розгребти залишені по- передниками завали і за- повнити дірки на місці гуртків. Але безпорядків у клубі хоч одбавляй.

Програвав, невеликі ко- лонки і табірні «Атлан- ти» в клубі не зберігаю- ться під замком, як тре- ба, а буквально валяю- ться під ногами на сцені. З реквізиту знайшлося лише кілька заплених костюмів у шафі, шахі- ниця а кутку і руїна, що віддалено нагадувала більярд. З музичних ін- струментів — лише елек- тробаян, на якому ніко- му грати. Приміщення клубу в занедбаному ста- ні, кімната без підлоги носить свіжі сліди неза- вершених спроб переоб- ладнання. Жодних ознак релігійної обстановки, ніякої наочної агітації... Касир місцевого госпо- дарства підтвердила, що за взяті 252 карбованці заавідувачом досі не відза- тував.

Зникнення відповідаль- ної службової особи без попередження і з «ка- зенними» апаратурою і грошима — випадок, зви- чайно, нетиповий. А от скрута з кадрами, інерт- ність молоді в організації дозволя — ситуація характерна не тільки для Маловисківського райо- ну...

Слово завідувачу клу- бом, на жаль, надати не- могу. На час моєї появи в Копанках В. З. Ловчук був відсутній уже четвер- тий день. Понеділок, правда, в нього був ви- хідний, але й у вівторок, коли він уже мав вийти, на дзвінок В. З. Туза М. І. Пономаренко повідомив: «Не видно, і досі не знає- мо, де він»...

Н. ДАНИПЕНКО,
спеціаліст «Молодого комунара».

Слово кореспонденту: Акція про появу В. З. Ловчука в нетверезому

сті з сусіднього села, а своєї в нас нема. Одного разу Ловчук зірвав кіно- сеанс...».

Завідуючий відділом культури райвиконкому В. З. Туз: «Ловчук не спе- ціаліст. Направив його ту- ди, бо більше нікого бу- ло. Спочатку взявся за роботу, записи діставав, але дискотеку зробив не- таку як слід. Чи пив? А хто це доведе? Акція-то немає. Подружжя Орлів свідчить? Вони непогані працівники, але поки не було завідувача, кіно- механік одержував по- ловину його ставки за те, що пускав молодь у клуб помімо кіносеансів. Так що їм, виходить, навіть вигідно, щоб завідувача не було... Узв'язав Ловчук гроші в колгоспі і не по- вертає? Хай би не да- вали.

Скажу про скаржників. Писати вміють, а що са- мі зробили, що цікаве влаштували? Нічого. Тут комсомольські ватажки повинні організовувати молодь. Якщо з'ясується, що Ловчук ці дні прогу- ляв без поважних при- чин, звільнимо з роботи. А поставити замість ньо- го нікого. Чужі не при- живаються. Просили ми в селі підібрати бажан- чих навчатися в культ- освітньому училищі, щоб потім прийняти керів- ніцтво клубом — не зна- йшлося таких».

Слово кореспонденту: Акція про появу В. З. Ловчука в нетверезому

ПРО ГЕРОЇВ-ОДНОПОЛЧАН

Минуло сорок два роки, як закінчилась Велика Вітчизняна війна. Сорок два роки... Строк чималий і в той же час недостатній, аби згадати пам'ять серця. Мабуть, у кожного ветерана війни виникає потреба доторкнутися до минулого. Адже на тих самих боєвих дорогах, якими довелось пройти, залишилась якась частка тебе самого.

Кожного разу, коли я знаходжуся в парку куль- тури та відпочинку імені 50 річчя Жовтня, то неод- мінно крокую до алеї з фотографіями Героїв. На одному з них такі сло- ва: «Володимир Юхимович Бреусов. Звання Героя Радянського Союзу здобув у боях за Харків».

Скупі рядки... Але ж скільки за ними кровопро- литих боїв з ворогом, вій- ськової стійкості, відваги. В. Ю. Бреусов — мій бо- йовий товариш-однополча- нин. У складі 299-ї Хар-ківської стрілецької ди-візії я разом з ним про- йшли важкий, але сла- вний бойовий шлях. Мені довелось жити після вій- ни разом з цією чуда-вою людиною в Кірово-граді, місті, яке визволя- ла і наша 299-а стрілець-ка дивізія.

Нині В. Ю. Бреусов — доцент Кіровоградського педагогічного інституту, кандидат економічних на-ук.

І сьогодні мені особли- во хочеться розповісти про ті бойові дії, пригада- ти імена героїв, які чини- ли безсмертний подвиг у роки Великої Вітчизняної війни.

...Противник закріпився на схилах біля селища Полевого, не даючи змоги розвинути успіш нашим з'єд-нанням. Необхідно було як можна швидше збити фашистів з висоти. Заво-лодіти нею такою «влоб» було дуже важко, майже неможливо. Але тактично грамотний командир, стар-ший лейтенант Петрищев перехитрив противника, і невдовзі висотою володі-ли вже ми.

— Тепер ця висота на-ша, — твердо сказав двад-

цятирічний офіцер-комсо-молец Василь Петрищев, додавши: Назавжди! І шлях від цієї тільки один — на Харків!

Бійці оволоділи укріп-леннями, які ще зовсім

недавно займали фашисти. Та було ясно, що ворог не вгамується через втра-ту важливої позиції. Ад-же саме з цієї п'яді землі відкривався шлях у гли-бини його оборони.

І дійсно, вже з самого ранку спалахнули бої за висоту. У першу контра-тку фашисти кинули великі сили автоматників при під-тримці двох танків.

— По загартівках — вононі! — пролунав на-каз командира.

В німецькі танки поле-тіли гранати, пролунали залпи свинтовок, зацокоті-ли автомати та кулемети. Гітлерівці відкотилися.

Візита й друга контр-атака, та тиск ворога слабшим не стає. Під час чергового штурму фа-шисти вирішили «вкунти-ти» петрищевців вогне-метом, який густим струме-нем вогню поливав їх. Горі-ла трава, соняшники, кукурудза. У жорстокому нерівному бою танули сп-ля хоробрих захисників висоти. Геройські загинув відважний син калмиць-кого народу молодший сержант Лиджі Ненашев, якого тільки перед боєм прийняли до лав Комуні-стичної партії. Другий раз поранено командира від-ділення Олександра Сла-віна. Не обминули ворожі кулі й молодшого лейте-нанта Женченка, старшого сержанта Поліканова, сержанта Бреусова, чер-

воармійців Кашкарова, Ібрагімова, Грейдеца, Та-шмарова, які зазнали важ-ких поранень.

Так наступив критич-ний момент бою. Ось-ось увірвуться на позиції озві-рілі гітлерівці. І саме то-ді, кризь гуркіт розривів, свист кулі бійці почули мужній заклик свого ко-мандира:

— Загинемо, та не від-ступимо й на крок!

Ось лейтенант Старо-дубцев піднявся у повний зріст з окопу й кинув гра-нату. Фашистський вогне-метний танк здригнувся і завмер.

— За рідну українську землю! — це вже поране-ний Женченко, схопивши автомат однією рукою, відкрив шалений вогонь по німцях. Піднялися й інші поранені.

І лише після того, як серед захисників залиши-лося чотири бійці, Пет-рищев по телефону по-просив командира полку майора Соркіна відкри-ти по висоті артилерій-ський вогонь. Той не від-разу відповів. Адже це означало, що треба вести обстріл саме тих позицій, де знаходилися радянські герої. Та іншого виходу нікто не бачив. Після то-го, як наша артилерія на-крила висоту вогнем, фа-шисти арозуміли, що в-них один шлях — відсту-пати. Та спарядя точно лягали у скручення по-рога.

Відстоявши цю важли-ву позицію, петрищевці підготували нашим вій-ськам успішний шлях для подальшого просування вперед, наблизили час визволення Харкова. Піс-ля оволодіння висотою го-ловними силами з'ясува-лося, що живими зали-шилися лише четверо — Петрищев, Женченко, По-ліканов та Бреусов. За мужність та героїзм усім їм було присвоєно зван-ня Героя Радянського Со-юзу, а висоту 201,7 м до-сі називають «висотою Петрищєва».

Е. КАРМАНОВ,
ветеран 299-ї Харків-ської стрілецької ди-візії.

ТУРНІРНЕ

вничю з командою Пол-тави (2:2). Попереду — фінальні змагання.

МОТОКРОС. У Ждапо-ві відбувся чемпіонат Ук-раїни з мотокросу на мо-тоциклах з колясками об'ємом двигунів 650 та 1000 кубічних сантимет-рів. До цього гошники Кіровоградщини ще ніко-ли не брали участі в по-дібних турнірах. Дебют видався важким (17-е місце). Але спортсмени здобули певний досвід і готуються до розиграшу Кубка республіки, який стартує у жовтні в сели-щі Скворцова Кримської області.

ПЛАВАННЯ. В Дніпро-петровську пройшли зма-гання XXXII Спартакіади школярів України з пла-вання.

Вихованка тренера Ю. Поліщука Вікторія Шумова посіла перше міс-це на дистанції 800 метрів вільним стилем та друге місце на дистанції 200 метрів на спині. Спорт-сменка ще двічі підійма-лася на п'єдестал пошан-ни, посівши треті місця на сто-та п'ятдесятиметров-ках.

Нині В. Шумова готує-ться до першості країни.

ФУТБОЛ

«ЗІРКА» — «НИВА» Вц — 3:1

— Справжнім лідером своєї команди в цьому мат-чі виявився молодий Андрій Кончельскіс, котрий протя-гом усієї гри відзначався бойовістю, змушуючи су-перників повсякчас бути обережними, позбавляв їх впевненості. Та в багатьох випадках партнери не під-тримували його, ніби й не помічали вигідної позиції Кіровоградці все ж руй-нували оборону «Ниви», гравці якої звадалися до грубощів, часто порушували правила гри. І за це їм довелось розплачуватись на 18-й і 85-й хвилини матчу Михайло Калита чіт-ко реалізував пенальті. А на 31-й другий гол у ворота «Ниви» забив Андрій Кончельскіс, який вміло зорієнтувався під час ро-зиграшу кутового.

І лише на останній хви-лині матчу гості «розмочи-ли» рахунок.

РЕДАКТОР
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

ЗАХОПЛЕННЯ НА ВСЕ ЖИТТЯ

Зупинись, мити!

Візьміть у руки фотоапарат і ви не пожалкуєте. Адже фотографування — одне з найцікавіших і захоплюючих занять. Воно допоможе вам розвинути спостережливість, прилучити до прекрасного світу мистецтва.

Навчитися фотографувати може кожен. А якість знімків залежить не ли

ше від вашого вміння, а й від правильного вибору того чи іншого фотоапарата.

Сьогодні пропонуємо вашій увазі фотоапарати марки «Зеніт» виробничого об'єднання «Красногорський завод імені С. О. Зверьова».

«ЗЕНІТ-11»

малоформатна дзеркальна камера з вмонтованим експозиметром і об'єктивом зі стрібною діафрагмою. «Зеніт-11» добре зарекомендував себе під час зйомки крупних планів. Фотоапарат має поліпшені експлуатаційні властивості: захований замок задньої кришки, запобігачу кнопки зворотного перемотування плівки рукояткою тилу булетки.

безкабельне підключення лампи-спалаху, кишеньку для пам'ятки на задній кришці.

При роботі змінним об'єктивом з індексом «М» при натиснанні на спускову кнопку забезпечується автоматичне встановлення діафрагми до попереднього об'єкта значення.

Фотоапарат комплектується одним з двох штатних об'єктивів: «Геліосом-44М» або «Геліосом-44М-4». Ціна — 140 карбованців.

«ЗЕНІТ-Є1»

відмінний фотоапарат для зйомки довгофокусною оптикою, коли об'єкт знаходиться на великій відстані, у «Зеніті-Є1» підвищена точність роботи затвора, наведення зображення на різкість; лампа-спалах застосовується як з кабельним, так і з безкабельним з'єднанням. Ціна — 77 карбованців; 200 карбованців.

«ЗЕНІТ-12СД»

малоформатний дзеркальний фотоапарат з напівавтоматичним установленням експозиційних параметрів. Світлодіоди, застосовані в ньому замість гальванометра, дозволяють оперативніше підбирати необхідні значення витримки і діафрагми, підвищують надійність експозиметричного пристрою.

До комплекту входить один з чотирьох штатних об'єктивів: «Геліос-44М», МС «Геліос-44М», «Геліос-44М-4», МС «Геліос-44М-4».

Підключення лампи-спалаху — кабельне і безкабельне. Ціна — 195 карбованців.

ФОТОЗБІЛЬШУВАЧ «ТАВРІЯ»

надійний партнер фотолюбителя. Призначений для проєкційного друку з негативів 18 та 35-міліметрової плівки. Поворот голівки на 90 градусів забезпечує можливість проєктувати зображення на вертикальний екран. Контроль точності фокусування здійснюється за цілісним індикатором.

Фотозбільшувач комплектується об'єктивом «Індустар-30У» або «Індустар-96У». Ціна — 39 карбованців, 45 карбованців.

Краще побачити зблизька

Болільники, мандрівники і театралі!

Для вас — вітчизняні біноклі з першокласною оптикою.

У СІМ РАЗІВ

скоротить відстань до предметів, що вас зацікавили, бінокль БПЦ 7х35. У нього підвищена світлосила, збільшений кут поля зору.

Просвітлена оптика бінокля дозволяє вести спостереження за будь-яких погодних умов і навіть при недостатній освітленості. Центральне фокусування дає можливість швидко перевести бінокль з близької відстані на дальню і навпаки. Біноклем БПЦ 7х35 можуть користуватися люди, які носять окуляри. Вага — 700 грамів. Ціна — 80 карбованців.

З ТЕАТРАЛЬНИМ БІНОКЛЕМ БГШ 2,3х40

ви завжди поруч зі сценою. Кут поля зору бінокля у два рази перевищує кут поля зору інших моделей.

Театральні біноклі випускаються у красивих різнокольорових корпусах. Вага — 230 грамів. Ціна — 30 карбованців.

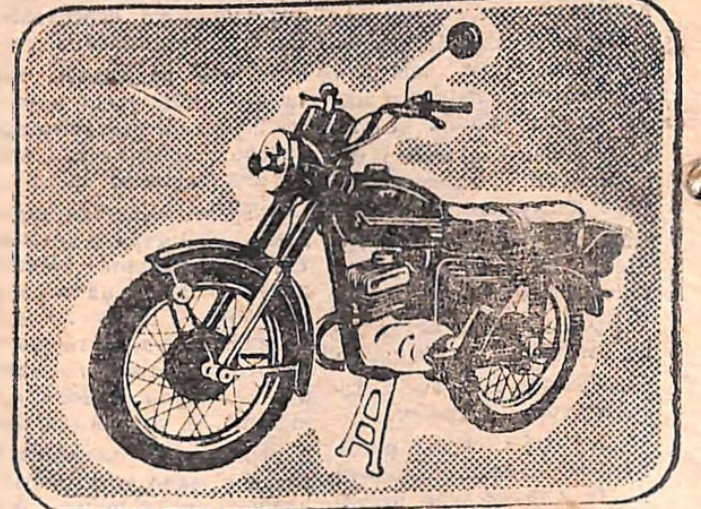
ЦРКО «Рассет».

Українське рекламне агентство.

Информує У коопторгреклама

І ШВИДКІСТЬ, І КОМФОРТ

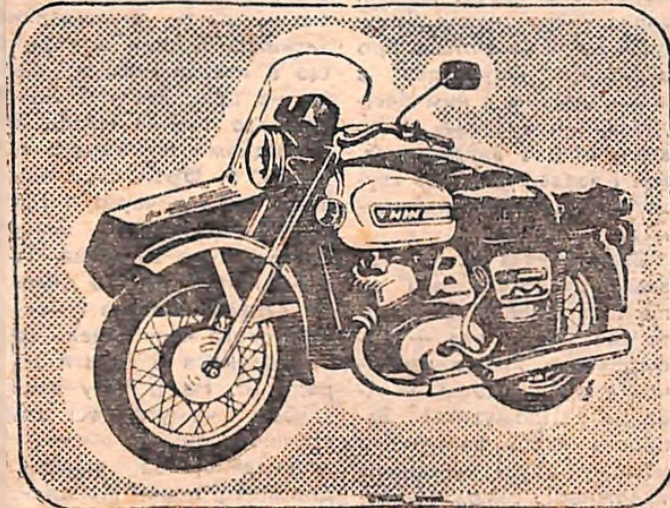

Мотоцикл — незамінний для сільської місцевості індивідуальний транспорт: здійснити подорож по річковому краю, вирушити на риболовлю чи полювання, перевезти малогабаритні вантажі допоможе невигадливий швидкохід.

Великою популярністю у мотоциклістів користується «ІЖ-ЮПІТЕР-5К», виробництва Іжевського виробничого об'єднання «ІЖ-МАШ». Завдяки поліпшеним динамічним якостям мотоцикл з коліскою ввелося долає бездоріжжя, легко набирає швидкість, має високу маневреність. Навіть з повним наванта-

кілометрів шляху — 7 літрів.

В мотоциклі усоконалена система електрообладнання: підвищено надійність запалювання й освітлення, поліпшено пускової якості двигуна.

женням «ІЖ-ЮПІТЕР-5К» легко розганяється, рухається на високих передачах при невеликих обертах двигуна.

Двотактний, двоциліндровий двигун потужністю 24 кіньських сил дає можливість розвивати швидкість 95 км/год. Контроль на витрага палива на 100

Мотоцикл «ІЖ-ЮПІТЕР-5К» укомплектований коліскою нової конструкції, яка при необхідності швидко переобладнується у вантажний варіант.

Ціна — 1300 крб.

***

І юлака, і досвідченого мотолюбителя задовольнить

мотоцикл Мінського мотоциклезаводу ММВЗ-3.11211. Він простий у користуванні, надійний у експлуатації, має привабливий зовнішній вигляд.

Висока прохідність, швидкий розгін та незначна витрата палива дозволяють використовувати його як у тривалих поїздках у будь-яких кліматичних та дорожніх умовах: учасники мотопробів «Мурманськ — Мінськ — Владивосток» та «Мінськ — Уфа — Самарканд — Ташкент» здійснили їх на мотоциклах ММВЗ-3.11211.

Цей моделі властиві конструктивні особливості: високе спортивне кермо з перемичкою, розбірний глушитель забезпечують додаткову зручність.

Потужність двигуна ММВЗ-3.11211 — 10 кіньських сил.

Ціна — 395 крб.

ПРИДБАТИ МОТОЦИКЛИ «ІЖ-ЮПІТЕР-5К» ТА ММВЗ-3.11211 МОЖНА У МАГАЗИНАХ «ТЕХНІКА», «СПОРТОВАРИ» ТА «КУЛЬТОВАРИ» СПОЖИВЧОЇ КООПЕРАЦІЇ.

У коопторгреклама.

ПО ХВИЛЯХ ЕФІРУ

залюбки мандрують власники переносних транзисторних радіоприймачів. Різні за конструкцією та зовнішнім оформленням — вони однаково зручні у користуванні та надійні в експлуатації.

Зробити дозвілля змістовим та цікавим вам допоможе «ОКЕАН-214», яким можна скористатися вдома, у дорозі, відпочиваючи на дні природи. Він має вісім діапазонів хвиль, автоматичне підстроювання частоти в діапазоні УКХ, індикацію включеного діапазона, стрілочний індикатор настрійки.

В радіоприймачі передбачено підключення зовнішньої антени, навушників магнітофона на запис звукового супроводу.

Живлення — універсальне: від побутової електромережі або батарейок. Ціна — 135 крб.

Легкий та компактний радіоприймач «СОКОЛ-304» задовольнить смаки найприскіпливіших радіолюбителів. Малогабаритний апарат приймає станції на внутрішню магнітну антену

у діапазонах середніх та довгих хвиль.

Приймач працює від шесті елементів «316». Ціна — 31 крб. 90 коп.

***

У кожному домі чи туристичному наметі чистоту звучання і шевчене приймання радіопередач забезпечить транзисторний приймач «ТУРИСТ-312». Чутливий апарат дозволяє прослуховувати радіопередачі у діапазонах довгих та середніх хвиль. Живиться радіоприймач

від побутової електромережі або батарейок.

Вартість — 37 крб.

***

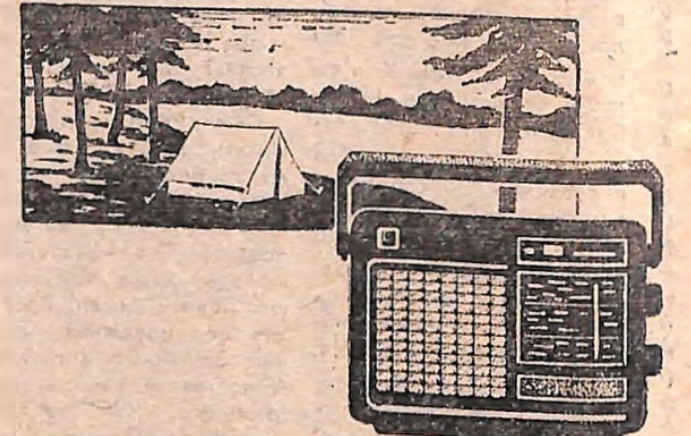
Кишеньковий радіоприймач «СЕЛІГА-309» з'єднає своїх власників з усіма радіостанціями, що працюють у діапазонах середніх та довгих хвиль.

В апараті передбачено підключення зовнішньої антени та мініатюрного телефону.

Ціна — 29 крб.

Придбати транзисторні радіоприймачі «Океан», «Сокол», «Турист», «Селіга» можна у магазинах «Техніка», «Культтовари» та універмагах споживчої кооперації.

У коопторгреклама.

«Молодой комунар» — орган Кировоградського обласного комітету ЛКСМ України.

На українському мові.

НАША АДРЕСА:

316050. МПС, м. Кировоград, вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-54-26; відповідального секретаря — 2-55-65; відділу робітничої молоді та внутрішнього життя, сільської молоді — 2-53-94; пропаганди, листів і масової роботи — 2-59-82; учнівської молоді, морально-естетичного виховання — 2-55-65; військово-патріотичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-53-22; оголошень — 4-28-96; норенторської — 3-61-83.

БК 01781.

Індекс 61103

Обсяг 0,5 друку, арк.

Зам. № 361. Тираж 61 100.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу. Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кировоградська правда» Кировоградського обкому Компартії України м. Кировоград, вул. Глінки, 2.